

บทความลวงคอลัมน์เขียน
เพราะ “พราก” จึงปลัดพราก

“รักกันหนา พากันหนี” หรือ “รักพี่ต้องหนีพ่อ” คำเปรียบเปรยของผู้รักยุคปัจจุบัน ที่เข้าใจความประสงค์ของผู้ปกครองที่คอยตักเตือนว่าอย่าซิงสุกก่อนห้าม แต่กลับคิดว่าการว่ากล่าวตักเตือนนั้นแปลว่าผู้ใหญ่กำลังกีดกันความรักของตัวเองอยู่ ฝ่ายชายหัวดีก็เลยทำที่ชวนนางคราญอายุ 17 ปี ให้หนีตามพี่ไปอยู่เป็นคู่ส่วนตัวเมียกันดีกว่า ทั้งที่ตัวเองก็รู้ว่าข้างฝ่ายหญิงอายุแค่ 17 ปี ว่าแล้วสาวเจ้าก็ทำที่ขออนุญาตพ่อแม่ไปเที่ยวกับเพื่อน แล้วจึงไปหาชายคู่รักที่บ้านและมีความสัมพันธ์กันที่ชั่วสาวกัน แนวคิดนี้ถ้าเป็นเด็กชายกับเด็กหญิงก็พอทน เพราะถือว่ายังไม่รู้ผิดชอบชั่วดี แต่ชายสูงอายุที่หลงไปพร้อมกับหาทางแก้ไข(หรือแก้ตัว) ด้วยเหตุผลที่ว่า “ก็เด็กเค้าสมัครใจไปหรือเด็กเค้ายินยอมมีความสัมพันธ์ด้วยนี่นา” ก็คงรอดยากสักหน่อย แม้จะรอดข้อหาข่มขืนกระทำชำเราแต่คุณก็พรากผู้เยาว์เห็นๆ

ก็ตามประมวลกฎหมายอาญามีหลักในความผิดฐานพรากผู้เยาว์ไปเพื่อการอนาจารว่าผู้ใดพรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบห้าปี แต่ไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง โดยผู้เยาว์นั้นเต็มใจไปด้วย เพื่อหาทำไรหรือเพื่อการอนาจารมีความผิด

เริ่มจากความหมายของคำว่า “พราก” ก่อน พรากคือการพาไปหรือแยกเด็กออกจากความปกครองดูแลของผู้ปกครอง โดยปราศจากเหตุอันสมควร จะพรากชั่วคราว ประเดี๋ยวประด๋าว ก็เป็นการพาไปหรือแยกเด็กออกจากความปกครองดูแลของผู้ปกครอง โดยปราศจากเหตุอันสมควรทั้งนั้น นอกจากนี้การปกครองดูแลไม่ได้หมายถึงแต่เฉพาะการปกครองดูแลของพ่อแม่ แต่หมายรวมถึงผู้ใช้อำนาจปกครองอย่างพ่อแม่ด้วย

ทีนี้ในข้อเท็จจริงที่กล่าวมา การที่พ่อแม่อนุญาตให้เด็กสาวคนนั้นไปเที่ยวกับเพื่อนเป็นเพียงการอนุญาตให้ไปเที่ยวชั่วคราว การอนุญาตดังกล่าวมิได้มีผลทำให้เด็กสาวพ้นจากอำนาจการปกครองดูแลของบิดามารดา อีกทั้งข้อหาพรากผู้เยาว์เพื่อการอนาจารก็ไม่ได้ดูที่ความสมัครใจ หรือการยินยอมพร้อมใจไปด้วยของหญิงผู้เยาว์ แต่พิจารณาถึงความใจกล้าของชายที่บังอาจพาลูกสาวอายุ 17 ปี ของเขาไปจากการปกครองดูแล เมื่อไรที่มีการพาไปจากพ่อแม่เขา ก็ถือเป็นการพาหรือแยกเด็กออกจากความปกครองดูแลของพ่อแม่ และที่พาไปนั้นก็ไม่ได้มีเหตุอันสมควรเลย การยินยอมหรือสมัครใจของหญิงผู้เยาว์ถือไม่ได้ว่าได้รับความยินยอมจากพ่อแม่หญิงผู้เยาว์ด้วย ดังนั้น คุณผู้ชายทั้งหลาย คุณได้ก้าวล่วงอำนาจการปกครองของผู้ปกครองเขาเสียแล้ว มีหน้าซ้ำหญิงผู้ถูกพาไปก็อายุไม่เกิน 18 ปี แถมยังพ่วงมีความสัมพันธ์ทางเพศกันอีก ก็เป็นอันจบเห่ จากรักจึงต้อง “พราก” ก็เลยกลายเป็น เพราะพราก จึงมีอันต้อง “ปลัดพราก” จากกันไป ทั้งทำยไว้ว่า ยังไง ยังไง คำสอนของผู้ใหญ่ที่ว่าอย่าซิงสุกก่อนห้าม หรือ ซ้ำซ้ำได้พริ้วเล่มงาม ก็ยังน่าเลื่อมใสและปฏิบัติอยู่เสมอ

อาจารย์กิจวิ พิเศษสุวรรณ
อาจารย์ประจำสาขานิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยภาคกลาง